

Interview met Willem Glaudemans

Vanwege zijn pas verschenen boek met de intrigerende titel: 'Boek van het eeuwige leven', een cursus in sterven, zoek ik hem op, Willem Glaudemans, neerlandicus, schrijver, ontdekker van het talentenspel, eindredacteur van de vertaling van 'Een cursus in wonderen' en vertaler (samen met Jacob Slavenburg) van de Nag Hammadi geschriften. Ik zou evengoed kunnen schrijven: trainer, coach, spiritueel begeleider en specialist in vergeven. Ook schildert hij ter ontspanning, schrijft gedichten en maakt muziek. Een man die zijn vele talenten ten volle benut. Op zijn website is dit goed te zien.

DOOR MARION KUIPÉRI

In een lichte kamer op de begane grond in een voormalig museum in Utrecht praat ik met Willem, over zijn nieuw verschenen boek, over talenten, over de levensschouw, over God en over Elisabeth Kübler-Ross.

Keerpunt

"Mijn eerste workshop bij Elisabeth, op 8 mei 1985, zal ik nooit vergeten. Het was voor mij een levensgrijpende ervaring. Op een gegeven moment spraken de deelnemers een commitment uit, Elisabeth waarschuwde dat we goed moesten weten wat we gingen zeggen omdat het wel eens echt kon gaan plaatsvinden. Dat heb ik geweten. Ik heb daar uitgesproken: "God, je kunt mij gebruiken met al mijn talenten". Als je zoiets zegt, weet je dat je leven totaal verandert. Ik heb toen mijn diepste kern geraakt. Goddelijke liefde stroomde met

een enorme kracht door me heen. Al heb ik nooit een bijna-doodervaring gehad, het voelde hetzelfde, alleen ging ik niet dood.

In de trein terug ging er niemand in mijn buurt zitten, ik had het gevoel dat ik een enorme bel energie om me heen had. Ik kwam bij mijn moeder en ze begon spontaan te biechten, alsof ik een priester was.

Ik heb drie maanden in die bewustzijns-toestand geleefd, en heb ervaren dat liefde zo is bedoeld.

Daarna verlangde ik weer naar die ervaring. In 1986 zou Elisabeth haar laatste workshop in Nederland geven. Ik wilde er graag bij zijn, tot drie keer toe stond ik mijn plek aan anderen af omdat ik al een keer bij haar was geweest, maar bij al die keren bleek er steeds iets te zijn waardoor ze toch niet konden en keerde het telkens naar me terug. Dus ik mocht

toch gaan. Deze workshop was totaal anders. Elisabeth is drie dagen op de gang gebleven, ze wilde dat haar eigen workshopleiders het proces zouden leiden. Een aantal mensen was daar boos over, ze riepen om Elisabeth. Na drie dagen kwam ze pas binnen. Voor mij getuigt het van een grootheid om dat op die manier te doen.

Sinds die tijd ontvouwt mijn leven zich op wonderlijke wijze.

Elisabeth zei ooit: 'Als ik alles wat in mijn leven zou plaatsvinden van te voren had geweten, dan had ik feestelijk bedankt voor de eer'. Gelukkig kun je niet over de horizon heen kijken.

Mijn weg heb ik niet meer in de hand, ik geef sessies vergeving, het talentenspel, de levensschouw, verzorg lezingen en heb contacten in het bedrijfsleven. Ik heb mijn leven overgegeven aan de Grote Regie. Dat geeft me zoveel vertrouwen dat ik me laat leiden door wat op mijn pad komt."

Het 'Boek van het eeuwige leven' vertelt over de weg die iedere sterveling bewandelt na het overgaan van het aardse bestaan in een volgende trilling. (zie Boekbespreking bij Recensies op p. 36). Wat mij opviel in dit boek is dat Willem veel verschillende invalshoeken, boekwerken en soorten ervaringen van anderen bij elkaar heeft gebracht tot een soort van 'overall' beeld van wat er na het overlijden plaatsvindt.

"Ik geef graag een zo compleet mogelijk beeld, en voel ook als iets niet compleet is. De schrijver Moody bijvoorbeeld vertelt over de bijna-doodervaringen van zijn cliënten die prachtig zijn. Net als hij beschrijven veel auteurs echter alleen de eerste astrale laag, terwijl er veel meer zijn.

Die verschillende lagen zijn op een bijzondere manier tot me gekomen: terwijl ik schreef leek ik te verblijven in die sfeer. Bijvoorbeeld de sfeer van verlangen, dat is in eerste instantie een heerlijke sfeer: alles wat je verlangt vindt ogenblikkelijk plaats. Deze sfeer biedt je wat je wilt, dat klinkt en is ook heerlijk. Toch is het een astrale laag en op een gegeven moment beklemdde het me, maar ik kon pas naar de volgende sfeer toen ik deze sfeer had voltooid. Ik kon pas de laatste universele sfeer voelen toen de andere sferen klaar en doorleefd waren. Deze sfeer bestaat uit één worden met het Goddelijke, en dit gaat steeds verder.

Het verlangen naar God is steeds de basis om verder te willen.

En onderweg ontmoet je steeds zielen die dezelfde trilling hebben, je zogenaamde 'zielelandgenoten'.

Kennis kan ons helpen niet meer bang te zijn voor de dood.

Eén van de missies van het boek is dat kennis ons kan helpen, kennis over de dood. We zijn zoveel kennis kwijtgeraakt. Kennis kan ons helpen niet meer bang te zijn voor de dood, open te staan voor signalen dat het leven doorgaat en open te staan voor de ervaring dat er zoveel liefde is aan de andere zijde.

We zijn de kunst van het sterven kwijtgeraakt. Vanuit ons perspectief gaan we dood, maar er is in feite geen dood. Ik zie dat de angst voor de dood voor veel mensen een belemmering is om nu voluit te leven. Op het moment dat je gaat zien dat en hoe het leven doorgaat, kan het niet anders dan dat het effect heeft hier. Dat werkt zuiverend. Dan ga je vanzelf je bakens verzetten: je ziet wat essentieel is en luistert minder naar je ego.

Door meer te weten wat de dood is, kun-

Door meer te weten wat de dood is, kunnen we beter leven Het gaat om het hier en nu

nen we beter leven. Het gaat om het hier en nu.

Een andere missie van het boek is: heb oog voor wat er gebeurt. Sta open voor de signalen dat het leven doorgaat. Overledenen zijn liefdevolle helpers en geven vaak tekenen dat het goed met ze is. Maar je moet er wel oog voor hebben, want het zit vaak in kleine specifieke dingen. Bijvoorbeeld lampen die vlak na het overlijden aan of uitgaan of steeds kapot, of dieren die een speciale betekenis hebben voor de overledene en de achterblijvers en zich steeds laten zien. Laatst, tijdens een workshop voor uitvaartleiders vertelde één van de deelnemers mij dat hij nu iets begreep van een fenomeen dat hem vaak overkomt. Na een begrafenis verlaat hij als laatste met de familie het graf, en heel vaak voelt hij dan een plotselinge windvlaag bij heldere hemel. Hij had zich nooit gerealiseerd dat het wel eens een teken, een groet kon zijn van de overledene. Ik vond het mooi dat hij dit met zijn collega's deelde.

We zijn de kunst van het sterven kwijtgeraakt ...

Willem Glaudemans

Foto: Monique Doderlein de Win

De sluier is op dit moment dunner geworden. Ik hoop dat veel mensen dat mogen ervaren. Er is zoveel liefde aan de andere zijde."

Doordat er in mijn omgeving net een paar ingrijpende sterfgevallen hebben plaatsgevonden ben ik ook benieuwd naar de achterblijvers, hoe vertel je hen over dit boek, wat hebben zij hieraan in hun verdriet?

"Je moet niet meteen na het overlijden hierover beginnen, daar is een nabestaande over het algemeen nog niet aan toe. Als het ter sprake komt, kan het troost bieden".

Het afscheid nemen van wat dierbaar en kostbaar is, is moeilijk. Ik heb net van een goede vriend afscheid genomen. Wat mij helpt is om vanuit ziele-perspectief

te kijken. Er zijn altijd twee niveau's, het aardse en het ziele-niveau. Alleen vanuit dit perspectief krijg ik antwoorden, wat niet wegneemt dat ik mijn vriend mis.

Het boek kan troost bieden aan mensen die überhaupt niet weten of er iets is na de dood. Bij mensen die er helemaal niets mee hebben kun je alleen maar stilvallen en om hulp vragen via een lijntje naar boven. Als mensen geloven dat er niets is, is er alleen gemis. Het leven gaat door, het bewustzijn gaat door, dat is helder geworden door het boek van Pim van Lommel.

Talenten

We praten over talenten, een gebied waar Willem zo in thuis is. "Ieder mens is begiftigd met vele talenten. Tijdens het talenspel ontdek je deze en ga je ze

ordenen, kom je erachter welke talenten overheersen, welke ondergeschikt zijn, en hoe ze elkaar ten dienste kunnen zijn. Mijn kunstenaar heeft mij gezegd: 'Ik ben er voor jouw ontspanning' en ik schilder heerlijk in mijn vrije tijd en hoef er niet mee te exposeren enzo. Mijn muziekmaker is er ook ter ontspanning en soms in functie, bij klankschaalconcerten.

Als al je talenten gaan samenwerken, dan blijft er één ding over, je zielemissie. Die van mij vind ik nogal ongemakkelijk om zomaar uit te spreken, want het is niet niks en kan zomaar verkeerd geïnterpreteerd worden. Mijn zielemissie is medeschepper zijn met God. En in elk moment van het leven Zijn liefde door te laten klinken. Het woordje 'mede' moet erbij want ik kan het niet in mijn eentje doen, dan zou het een ego-ding worden.

Mijn ego zit in andere dingen, bijvoorbeeld in de auto, als iemand mij snijdt. In plaats van te vloeken probeer ik die persoon te zegenen. Dat lukt natuurlijk niet meteen maar wel steeds sneller”.

We zeggen: God is er, en doen er dan het zwijgen toe.

God is voor mij uiteindelijk liefde. We zeggen: God is er, en doen er dan het zwijgen toe. God breidt zich uit en vloeit uit in allerlei universele scheppingskrachten. In de gnostiek werd dat uitgedrukt in de woorden: waarheid, schoonheid, eenheid, goedheid, eeuwigheid en creatie. Termen die in zichzelf ook een eenheid vormen.

Wat je in je leven steeds weerspiegeld kunt zien is een innerlijke gelijkenis. In de levensschouw na de dood wordt door een lichtgestalte de vraag gesteld: wat heb je met de liefde gedaan in je leven?

In de persoonlijke vorm wordt dit gemanifesteerd in Jezus of Boeddha of Krishna. Als mensen zien we graag vormen en daarom krijgen we precies die welke we zonder angst kunnen verstaan. Dat doet Liefde.

De Cursus (in wonderen) doet iets soortgelijks, deze begint waar jij denkt dat je bent, en neemt je vervolgens mee. Als je er een volgende keer in leest, is het weer anders en klopt het weer precies met waar jij bent. Ook dat doet liefde.

Soms ben ik er even niet bij, bij leven met God, maar ik ben me er steeds sneller bewust van en kan dan een andere gedachte kiezen.

Levensschouw

De levensschouw als begeleidingsmiddel is spontaan ontstaan tijdens het schrijven van dit boek.

Ik kreeg de ingeving dat wat na de dood plaatsvindt je ook nu al kunt doen, je kunt je ook nu zuiveren. Ik geef een tweedaagse intensieve begeleiding op een plek in de natuur, in een één op één sessie.

Er is wel een onstoffelijke getuige bij, dat is een spirituele figuur die past in het leven van die persoon. Dat werkt fantastisch.

Er vindt eerst een intake plaats, met een vragenlijst die helpt om je leven te onderzoeken en in het proces te gaan.

De eerste dag begint eigenlijk met het opruimen van oude dingen aan de hand van vergevingstechnieken. Die onverwerkte zaken worden dan naar de getuige gebracht.

De tweede dag bekijken we alle levenslijnen en focussen we op de thema's die spelen in het leven van deze persoon.

Het bewustzijn gaat zich in het leven op dat thema richten, want de ziel wil dit leren. Uit de thema's kun je de zielemissie destilleren en formuleren. Daar ga je dan 'ja' tegen zeggen, bij de getuige. Je spreekt dan een commitment uit, dit is de voornaamste stuwkracht.

Bij zo'n commitment is het belangrijk te bedenken wat Elisabeth steeds zei: 'You always get what you need, not what you want, not at your time but at His time'.

Het laatste stuk van de tweedaagse noem ik de 'lichtoogst' aan de hand van de vraag: wat heb je al met licht en liefde in je leven gedaan?

Dit is een mooi, heilig, innerlijk proces.

Na anderhalve maand is er een terugkom dagdeel.

Ik heb deze levensschouw eerst zelf ondergaan, gevraagd of mijn vriend en collega Han van Straaten het met mij wilde doen, want dan kan ik het pas aan anderen geven. Nu leid ik ook weer mensen hierin op.

You always get what you need, not what you want, not at your time but at His time

Elisabeth Kübler-Ross

Wending

De nieuwe naam van het magazine vind ik wel passen: de Wending in je leven. Het gaat om een fundamentele omslag die iedereen ergens in z'n leven moet maken. De omslag van angst naar liefde. In het Grieks zeggen ze: 'Metanoia', wat traditioneel vertaald is met bekering. Maar in feite betekent het: de wending, de ommekeer in je denken, dat is essentieel. De gnostiek heeft het over de kennis van wie je werkelijk bent.

Volgend jaar komt een nieuw boek van mij uit, over vergeving. Ik heb ontdekt dat vergeven nog simpeler kan, vanuit zielsniveau. Het wordt een praktische gids om direct te vergeven.

www.willemglaudemans.nl

W. Glaudemans is één van de sprekers op het symposium van AnkhHermes op 18 november a.s. (zie pagina 29).